

Kéktúra a Gerecsében

Szárliget-Somlyóvár-Koldusszállás

2018.03.30.

Kis csapat, nagy lelkesedés. Így indultunk nagypénteken kora reggel túrázni. Nyolcan érkeztünk a Szárligeti vasútállomásra, ahol elkészítettük csoportképünket, és megszereztük első igazoló pecsétünket. Ködös-párás volt a reggel, így indultunk felfelé a sáros, latyakos erős emelkedőn Somlyóvár irányába. Úgy tűnt, hogy az erdő még téli álmát alussza. A fák kopárságát, a szürke táj magányát, a talajon már nyíló kis lila ibolyák, fehér hóvirágok, és a sok szép apró sárga kis virág látványa törte meg. A több mint 500 méteres szint, a csúszós sár, igénybe vett minden izmunkat, de leküzdve az elemeket, felértünk Somlyóvár tetejére. Sajnos a leszálló köd a kilátást takarta, csak körvonalai rajzolódtak ki az alattunk lévő tájnak.

Ekkor már dél körül járt az idő, így kicsit megpihentünk, megebédeltünk. Kár, hogy az itt található kulcsos ház nagyon elhanyagolt. Második pecsétünket is megszereztük, és indultunk lefelé, Koldusszállásra.

Lassan feloszlott a köd, és a nap is kisütött. A lefelé vezető utat is sártengerré változtatta a télen leesett, és már elolvadt rengeteg hó. Nagyon meredek és csúszós út volt. Bakancsaink súlya a ráragadt vastag sárrétegtől jó nehéz lett. Ennek ellenére, nagyon jó időt teljesítettünk.

Megtaláltuk Koldusszálláson is a pecsétet, így teljesítettük a mai napra tervezett szakaszt.

Innen kicsit még nagyobb sebességre kapcsolunk, hogy elérjük a buszt, amivel Tatabányára mentünk, a vasútállomásra. Itt még egy gyors kávéra is volt időnk, mielőtt kedvenc egyterű vonatunkra szálltunk.

Kalandozó túránkat folytatjuk, amíg a kéktúra összes pecsétjét meg nem szerezzük.

(Apagyi Márta)

